

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iustitia & virtute. cap. xciii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A DE CALVMNIA: ET QVOD EAM PE-
merè excipere non oporteat. CAP. XCI.

NON admittes auditionem vanam.
Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequerbar.

Exod.
Psal. 100.

Qui proximum traducit, fraternas carnes comedit, vt qui ipsius existimationi vulnus infligat, atque infinita alia mala per sermonem perpetret. Non in tantum, qui maledicunt, sed in etiam, qui alios obrectantes audiunt, aures obstruere moneo, ac Prophetam imitari, qui ait, Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequerbar. Dic ad proximum, Si tibi amicus est aliquem laudibus efferre ac predicare, aures aperio, atque vnguentum excipio. Si autem quempiam maledictis incessere paras, aditum verbis tuis obstruo.

Chryf.
Fraternas carnes comedit, qui proximum traducit.
Psal. 100.

Vitam alienam curiose perferuari, extrema illiberalitatis est. Quod autem omnium maxime ridiculum est, qui hoc animo præditi sunt, ac nulla rerum suarum cura tanguntur, cum aliquid arcani protulerint, eum, qui audiuit, obsecrant, ac iureiurando interposito obtestantur, ne cui alij deinceps hoc dicat: hinc nimirum perspicue declarantes, se facinus reprehensione dignum admisisse. Nam si ab eo precibus cõtendis, ne cuiquam alij dicat, multo magis tibi ante providendum erat, ne huic ipsi ea diceret, ac quempiam traduceret, sermonemque, quem tunc retinere oportebat, proderet, ac tum demique salutis ipsius cura afficeret. At suaue est obrectare. Imò verò suaue est à maledictia abstinere. Nam qui maledicta in aliquem coniecit, deinceps in sollicitudine ac suspitione & metu versatur, pernitenti aq̃ue afficitur, ac linguam suam commordet, illud videlicet metuens, ac tremens, ne forte ad alios quoque hic sermo emanet, magnumque ipsi periculum constet.

Qui maledictia abstinere. Nam qui maledictia coniecit, deinceps in sollicitudine ac suspitione & metu versatur, pernitenti aq̃ue afficitur, ac linguam suam commordet, illud videlicet metuens, ac tremens, ne forte ad alios quoque hic sermo emanet, magnumque ipsi periculum constet.

Quemadmodum benedicere, ac laudare, amicitie initium est: eodem modo maledicere & obrectare, odij & similitatis ac sexcentorum malorum origo & causa exitit. Diaboli, atque à diuina gratia remoti sunt, qui eadem cum illo diabolica peruersitate laborant, Deoque omnino inuisi, atque ab omni felicitate alieni.

Philo.

Quid calumnia peius fingi queat? Auditorum enim aures delinit, atque eorum animos stupore afficit: eosque, qui malis, tanquam præda cuiusdam imminet, ferinos reddit. Qui vero insigni animi prudentia præditi sunt, calumnianti potius, quam ei, qui calumnia expectatus est, infestus se præbent, ei videlicet succensentes, ac per obiurgationis impetum os obstruentes, quoad euidenti testimonio fidem dictis suis astruxerit.

Nihil calumnia sceleratius.

DE NARRATIONE A PRVDENTIBVS
viris facta, & quod nos ad eas audiendas studiosos ac diligentes
esse oporteat: contraque à stultorum narrationibus re-
fugere. CAP. XCII.

ARRAVERVNT mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

Psal. 118.

Sermonibus sapientum inclina aurem tuam. Homines iustus loquamini.

Pro. 22.

Non te prætereant narratio seniorum: ipsi enim didicerunt à patribus suis. Ne despicias narrationem sapientum: & in pro- uerbiis eorum conuersare. Narratio stulti quasi farcina in

Ecli. 8.

21.

via: nam in labiis sensati inuenietur gratia.

Oclude verbis turpibus cera tuas
Aures, sonisque tantum mollissimis.
Pateant honestis semper at sermonibus.
Audere, fari, facere, non distant procul.

Nax. in
Tetr.

DE IVSTITIA ET VIRTUTE. CAP. XCIII.
I iij

D. IOANNIS DAMASCENI

Pro. 11.

IUSTITIA liberat à morte. In viis iustitiæ vita: iustitia exaltat gentem. Seminanti iustitiam, merces fidelis. Iustitia custodit innocentes. Persequentes iustitiã amat Deus. In exuberãti iustitia fortitudo magna. Via iustitiæ & eleemosynæ inueniet vitam & gloriam. Fructus iustitiæ lignum vitæ. Potestatem dat sermonibus initium iustitiæ. Iustitia irreprehensibiles vias struit. Initium viæ bonæ est face-

21. re iusta. Longitudo vitæ via iustitiæ. Facere iusta, & veritatem dicere, magis placet Domino, quàm victima.

Esai. 32. Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iustitiæ silentium, & securitas vsque in sempiternum. Iustitiam discite omnes habitatores terræ: finem enim fecit impius. G

56. Aperite portas, ingrediatur populus custodiens iustitiam & veritatem. Hæc dicit Dominus: Custodite iudicium, facite iustitiam; quia iuxta est salus mea, vt veniat, & iustitia mea, vt reueletur. Beatus vir qui faciet hoc, & filius hominis qui apprehendet istud.

Sap. 1. 8. Iustitia immortalis est. Si iustitiam amat aliquis, labores ipsius sunt virtutes; Si sequare iustitiam, apprehendes illam: & indues quasi poderem honoris.

Mat. 5. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur.

1. Io. 2. Omnis qui facit iustitiam, ex Deo est.

Basil. Iustitia est habitus, vnicuique, quod meretur, tribuens. Id porro assequi minimè facile est: quòd videlicet homines, partim ob prudentiæ penuriam, qua ratione cuique quod æquum sit, distribuunt, non inveniunt, partim quia humanis affectibus antè obsessi sunt, ius obliterant. H

Virtus sanitatis rationem obtinet.

Præstantior est virtus opibus.

Virtutis cultus, tum habenti præclara possessio est, tum iucundum spectaculum iis, qui cum eo versantur.

Naz. Bonum humanæ naturæ captu haudquaquam facile est, quemadmodum & ignis humidiori materiæ.

Cyrillus Liberam ab omni metu ac dominatione virtutem esse conuenit. Virtus res est nullius dominio mancipata, sed voluntaria, atque ab omni necessitate libera. Huiusmodi virtutis diuisio est, vt & in omnes, qui ipsius studio flagrant, distribuitur, & singulis integra adsit, nullo scilicet modo propter eos, qui vnâ ipsius particeps sunt, decrescens.

Virt. clau. Cauendum est, ne virtus alterutro pede claudicat, verùm vtraque parte, hoc est tam da esse nõ actione, quàm sermone, recta & perfecta sit.

debet. Humana natura iustitiam purè in anima perspicere nequit: quippe cuius cogitationes plerumque cacutiant.

Metho- Non locus virtutem, sed virtus locum exornare solet.

Chryf. Vt in cithara modulatum cantum ab vna chorda efficere minimè sufficit, verùm omnes cum numero & concentu appposito peragrandæ sunt: eodem modo in animæ quoque virtute non satis est ad salutem legem vnã obseruare, sed omnes diligenter exequi oportet.

Clemens. Iustitia, vt videtur, quadrata est, atque vndique similis & eadem, in sermone, in actione, in abstinentiã à malis, in bonorum operatione, in scientiæ perfectione, ac denique nufquam omninò claudicans: ne aliqui iniusta & iniqua appareat. K

Didymi. Iustitiæ perpetua comes est potentia: quemadmodum contrà iniustitiam imbecillitas comitatur.

Philo. Vitij excessus virtutis accessum efficit: quemadmodum etiam cõtrà submoto bono malum statim se insinuat.

Si quis virtutes omnes per studium animique vigilantiam tanquam gremio suo inclusas habuerit, hic rex nominandus est, etiamsi aliqui priuatus sit.

De vario